

همانی که ما می خواهیم

گوشه سالن بیزنی با همان چهره مهربان همیشگی مادر بزرگ‌ها نشست؛ تسبیح می‌گرداند و تند و تند فوت می‌کند اول به سن و بعد به همه مهمانان. به همین سادگی دعا می‌کند برای همه صداهایی که به قول خودش ۳۰ سال است همه جمعه‌هاش را با آن‌ها می‌گذرانند. می‌گوید: «هر روز نماز از خدا می‌خواهم که پیر و جوان‌شان را حفظ کند. سالم نگه‌شان دارد و خنده را از لبان‌شان بگیرد.» جمعیت که انگار آمده‌اند تا تمام غم و غصه‌های‌شان را برای چند ساعتی هم که شده دور بزنند، با شادایی گروه می‌خندند و با تمام وجود گفتم: «بند که ثبت کند همه چیز عالی است. حتی وقتی از نداری‌ها و گرانی می‌گویند هم کارزانی عالی است.» حرف نداد. همان است که ما می‌خواهیم.»

جدیدیت برای خوب از آب در آمدن کار در چهره که نه، در تمام وجودش پیدا است. با نگاهش به یک نفر می‌فهماند که چه می‌خواهد و کجای کار لنگ می‌زند.

رضا توکل (پسر آقای میز) هنرمندانه و لطیفه ضبط موسیقی، صدای درازی و میکس نهایی برنامه را بر عهده دارد.

آقای میز!

من به داشتن چنین دایی هنرمندی افتخار می‌کنم

شیط برنامه مثل همیشه با بخش موسیقی آغاز می‌شود. همه صدای پیشگان با صداهایی آشنا تر از تصویرشان روی سن. پشت تربیون‌هایی که از پیش برای حضور آنها آماده شده به صف می‌ایستند تا تیم نوازندگان کار را شروع کند. امیر حسین مدرس با بلندگوی دستی کوچکش پشت به جمع ایستاده و گروه را رهبری می‌کند. موسیقی بخش می‌شود و جمع شروع می‌کند به خواندن. یک بار، دوبار، سه بار و بالاخره... ضبط نهایی چهره مهمانان آن چنان غرق در شادی است که اصلا تکرار گروه را برای رسیدن به بهترین ضبط حس نمی‌کنند. همه غرق در موسیقی و شادایی‌اند جز یک نفر؛ آقای میز! تنش دنگ خوست جمع اجرای تک خوان گروه و هم خوانان است. جدیدیت برای خوب از آب در آمدن کار در چهره که نه، در تمام وجودش پیدا است. با نگاهش به یک نفر می‌فهماند که چه می‌خواهد و کجای کار لنگ می‌زند. آن چنان مدبرانه از پشت شیشه عینکش شاد و ناظر کار است که گویی بار تمام شادی گروه و سالن بر او جمعیت را به تنهایی به دوش می‌کشد. «سید توکل» تهیه‌کننده سال‌ها دور و نزدیک برنامه طنز رادیویی جمعه ایرانی است. مردی که در تمام این سال‌ها هم نویسنده برنامه بوده هم تهیه‌کننده، هم کارگردان کار و هم آقای میز! در تمام جمع‌های ایرانی متولد بهار ۱۳۳۹ و فارغ‌التحصیل کارگردانی تلویزیون از دانشکده صداوسیما در سال ۱۳۸۲ است.

سعید توکل با ده شغلی تهیه‌کنندگی رادیو از سازمان صداوسیما باز نشسته شد. با کارنامه‌ای برابر پس از کسب عنوان بهترین برنامه‌ساز در سال‌های ۶۴ و ۶۵ و تا امروز همچنان مرد شماره یک برنامه طنز رادیویی جمعه ایرانی است و نویسنده آیت‌های «امیرزا عبدالعزیز بی‌س»، «پای تریبون»، «۲۰ سؤالی»، «لطیفه‌ها» و برخی از نه‌های طنز سعید توکل معتقد است: «تکته مهم در برنامه‌سازی طنز این است که برنامه‌ساز در مقام برنامه‌ساز و هم در مقام شنونده آن قدر باهوش باشد که بتواند به سرعت ارزیابی کند و متوجه شود قالب‌هایی که در برنامه‌سازی استفاده می‌کند چقدر عمر مفید دارند و چه زمان‌هایی نیاز است این قالب‌ها تغییر کنند.»

شمارش معکوس

میزهای چوبی پشت سر هم قفل شده‌اند روی سن. صدای‌ها یکی در میان پر و خالی می‌شوند. سالن پر از همه است. اتفاقا این بار صدا به صدا نمی‌رسد. اما هر کس کار خودش را می‌کند. همه دوبه‌دو مشغول خواندن متن‌ها هستند. هر کس کار خودش را می‌کند و از فضا خوب هم از عهده آن برمی‌آید. این را می‌شود در میان تذکرات آقای میز (سعید توکل) و تلاشش برای هر چه بهتر شدن اجرا به خوبی فهمید. پسر و جوان کنار هم نشستند و تیپ‌های نوشته و نانوخته را پشت سر هم تمرین و تکرار می‌کنند. زمان می‌گذرد و صدای‌های سالن یکی یکی بر می‌شوند. آن قدر که تا به خودت می‌آید دیگر نه جایی برای نشستن هست نه جایی برای سوزن انداختن. همه آمده‌اند تا نزدیک شاهد تلاش گروهی باشند که پیر و جوان جامعه را شاد می‌خواهند. گروهی که از گرانی و سختی و دشواری می‌گویند اما به شهربانی و دلنشینی زبان طنز.

جمعه ایرانی را صبح‌های جمعه ۱۱:۳۰ تا ۹:۰۰ دقیقه صبح از رادیو ایران بشنوید

همراه با صدا پیشگان برنامه رادیویی جمعه ایرانی

جمعه ایرانی است که می‌ماند

آخرین دوشنبه بهاری امسال را با اهالی جمعه ایرانی گذرانیدیم. شما هم با ما باشید

رد همه خاطرات دور و نزدیک، ایرانی‌ها را می‌شود در آن پیدا کرد. خاطره صبح‌های جمعه‌ای که سال‌هاست با صدای رادیو شروع می‌شود و تا نیمه‌ای روز با خنده‌ها و خاطره‌هایی که تا آخرین روز هفته برای شاد بودن کفایت می‌کند، ادامه دارد. «صبح جمعه با شما» «فقد و نسک» و حالا «جمعه ایرانی». برنامه‌ای آشنا برای همه ایرانی‌هایی که هفته‌شان را با آقای میز و کارمند کوچولو سر می‌گردند و امروز با عبدالعزیز بی‌س و کنجونی، ایرانی‌هایی که پیش از این (شاید هم بعد از این) اگر نه پای ثابت ضبط این برنامه که همچنان شنونده همیشگی صداهای ماندگار جمعه ایرانی می‌مانند. آخرین دوشنبه بهاری امسال را با اهالی جمعه ایرانی گذرانیدیم با شور و حال و همه همچنان ضبط صداهایی که قبل از شنیده شدن، حس‌شان می‌کنیم. با ما همراه باشید با همه هیاهو و ساز و آوازهای شاد جمعه ایرانی.

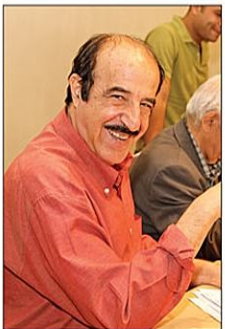
آزاده تنها - عکس: نازنین ولی محمد

جمعه ایرانی به روایت هنرمندان برنامه

مالبخند مردم را دوست داریم

یک مقال خنده

شوهر آذری: جمعه ایرانی یعنی زندگی کردن با شادی، اصلا حرف این برنامه این است که اگر می خواهید زندگی کنید باید شاد باشید. به قول شاعر: شده ثابت که یک مقال خنده، ۹۰ من غصه را از جا کنده راژ ماندگاری این برنامه در تمام این سال ها، ارتباط صادقانه و بی واسطه با مردم است. ما تنها با صدا با مردم ارتباط برقرار می کنیم بدون واسطه تصویر و ذوق و نورپردازی. بنابراین صداقت صدایی که گرم و صمیمی است و از دل بر می آید بر دل هم می نشیند. صدایی که در دلد مردم را به زبان طنز به گوش خودشان می رساند و برای آنها از گرانی و مشکلات ازدواج می گوید و همه سوزهای اجتماعی داغ روز، مثلا همین آقای شونزاده خودمان بعد از سال ها زندگی به محض فوت شدن زنتی، می رود خواهر زنت را بگیرد آن هم فقط به دلیل صرفه جویی در مادر شوهر!

جمعه ایرانی، روستا و صمیمی

امیر حسین مدرسی: برنامه جمعه ایرانی همیشه سعی کرده به مردم شادی بدهد و دل های مردم را شاد کند و البته که چه هدفی مقدم تر از شاد کردن مردم. جمعه ایرانی ماندگار است چون با مردم روستا و صمیمی است. حرف دل مردم را می زند و با نگاه طنز به گوشه های مختلف زندگی آنها سرک می کشد. مردم هم به خاطر همین ویژگی ها دوستش دارند. مثلا همین کنجونی خودمان مدام به مردم وعده می دهد و سنگ های بزرگ بر می دارد، سنگ هایی که برداشتنش نشان نزن است. کنجونی، آینه ای است از خود مردم در برابر خودشان و اجتماع، به خاطر همین خیلی طرفدار دارد و مردم هم دوستش دارند.

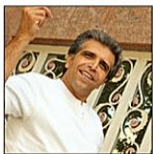

صداسه بعدی تر از سینما

امیر سعیدی: به نظر من صدا حتی از سینما هم سه بعدی تر است. صدا دقیقا مثل قصه هایی است که ممدار و مادر بزرگ ها برای من می گفتند. ما هم آدم های قصه مان را هر طوری که در مان می خواست می ساختیم و همین را ماندگاری صداسه؛ اما جمعه ایرانی، به نظر من جمعه ایرانی یک لطف بی منت است به ما و به همه شنونده ها. بیشترین تاثیر گذاری جمعه ایرانی روی مخاطبانش به دلیل همدان پنداری است که با جس و لحن کلماتی که نوشته و گفته شده برقرار می کنند. اساس کار این برنامه صداقت است و با همین نگاه هم تا امروز پیش رفته و می رود.

از جنس خود مردم

امیر انیل: روستا با خورده ای که از مردم گرفتیم می توانم به جرات بگویم جمعه ایرانی یکی از معدود برنامه های شاد و طنزی است که مردم را راضی نگه می دارد. مردم از طنز خوبی با برنامه برقرار می کنند. یکی از خاصیت های جمعه ایرانی این است که با همه اقشار و گروه های سنی مختلف از جوان گرفته تا میانسال و سالخورده از طنز ایرانی را به نوعی از خودشان می داند.

امیر پارسا: جمعه ایرانی برنامه ای بسیار شاد و کامل دوستانه است. اعضای گروه

درست مثل اعضای یک خانواده اند به همان نزدیکی و با هم صمیمیت.

راز ماندگاری این برنامه هم در همین فضای دوستانه است.

برای شنندگان جمعه ایرانی

لیام صفوی: جمعه ایرانی گروهی است از طنازان حرفه ای که کشورشان و لبخند مردمشان را دوست دارند. گروهی که با مهارت و بر دستانی کارگردان با چیدمانی هنرمندانه دور هم جمع شده اند و باقی مانده اند، تا هم تجربیات گرانبهای شان را خرج کنند و هم آن ها را برای مردم عزیزمان قابل لمس و دست یافتنی تر کنند. رمز ماندگاری این برنامه هم برگرفته از حضور افرادی است که جسارت حرکت در باریکه راه های را دارند که دیگران جراتش را ندارند و البته نگاه طنز و ورود به مسائلی که شاید دغدغه بسیاری از مردم باشد و همین پرداختن طنز به آنها ارزش می دهد. با آرزوی لحظه های ایده آل برای شنندگان که ایده آل ترین وقت شان (زمان استراحت صبحگاهی جمعه ها) را می گذرانند برای شنیدن جمعه ایرانی.

آدم های شاد و مهربان

شوکت حجت: بچه های جمعه ایرانی یک گروه از آدم های شاد و مهربانند که وقتی اینجا دور هم جمع می شوند همه غم و غصه های شان را کنار می گذارند تا مردم را شاد کنند. ساند جاست این گروه در کنار هم و با هم جمعه ایرانی ها را می سازند. جمعه های شاد و از جنس مردم. اصلا همین مردمی بودن در کنار هم باعث ایجاد اعضای گروه را ماندگاری این برنامه است.

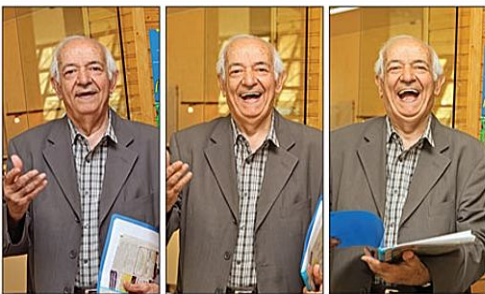

حرف دل مردم
حسان کریمی: احسان کریمی بای ثابت اوازهای جمعه ایرانی و البته اینم دوست داشتی ۶۰ دقیقه است. او می گوید: جمعه ایرانی دوست قدیمی صبح های جمعه مردم ایران است. برنامه ای صمیمی که با همه محدودیت ها و خط قرمزهای جمعه ای تلخا حرف دل مردم را می زند.

خانه داری

عمر متوسط لوازم خانگی
خشک کن لباس ۱۸ سال، ماشین ظرفشویی ۱۲ سال، اجاق گاز ۱۸ سال، تیوبه مطبوع اتاق ۱۳ سال، آبگرمکن ۱۲ سال، فریزر (یخساز) ۲۰ سال، یخچال ۱۷ سال، ماشین لباسشویی ۱۳ سال.

آقای صادق عبدالباقی، حسین هاشمی، عباس محبی، خاتم پاکروان، آقای جمشید مقدم و خاتم زهرا موسوی از دیگر نویسندگان خوش ذوق جمعه ایران هستند.

عبدالباقی

رضا عبیدی: حاجی بهمنی، دکتر تصدقی یا آقای بخت بر کشته در مورد جمعه ایرانی می گوید: «خب برای گفتن از جمعه ایرانی همین بس که این برنامه حدود ۸۰ درصد مخاطب تقریبا بر مخاطب ترین برنامه رادیویی است. به خصوص این که من هم دیگر از طبع سابق نیستم. اسمم را عرض کردم، توی کانادا و اروپا دفتر زد تا هم کلاس هم بالاتر بروم بهتر بتوانم مردم را سرگسیخته کنم. من حالا دیگر عبدالباقی نیستم.»

آقای شوت زاده بعد از سال ها زندگی به محض فوت شدن زنت، می رود خواهر زنت را بگیرد آن هم فقط به دلیل صرفه جویی در مادر شوهر!

حضور گرم مردم

جاوید منفرد: مردم مسابقه ۲۰ سالی: «۱۲ سال پیش بافتد و نمک همکاری با برنامه صبح جمعه را شروع کردم و امروز همچنان در کنار گروه گرم و صمیمی جمعه ایرانی هستم. برنامه ای که با همت و نگاه متفاوت آقای توکل، برای همه سلیقه ها و نگاه ها حرفی برای گفتن دارد. جمعه ایرانی یک ویژگی منحصر به فرد دیگر هم دارد و آن حضور گرم و مستقیم مخاطبان است. حضور مردم خیلی به گروه دلگرمی می دهد و فکر می کنم یکی از نقاط قوت جمعه ایرانی همین با مردم بودن است.»

یک برنامه مثال زدنی!

جاوید بنیما: راز ماندگاری این برنامه، مردمی بودنش است. جمعه ایرانی با مردم همراه است و مسائلی را مطرح می کند که مردم به طور روزمره با آن درگیر هستند. تمام مشکلات و حرف دل مردم به زبان طنز و کاملا محترمانه مطرح می شود. در کنار همه این ها جمعه ایرانی با بخش موسیقی و ملودی های مختلف و لطیفه های طنز، شور و نشاطی در همه ایجاد می کند که در نوع خودش مثال زدنی است.

یک روستایی ایده آل

عباس محبی: من جان علی هستم، یک روستایی ایده آل و معتقدم جمعه ایرانی یعنی پیام شادی، راز ماندگاری این برنامه هم شکار دل هاست. در تمام سال هایی که با این گروه همکاری کردم یادگارتان آن است که می توانم از تقلید دوری کنم. بسمی می کنم تپ هایی را اجرا کنم که نو و ایده آل باشند فقط کمی نمک و فلفلش را اضافه می کنم و به خورد مردم می دهم تا باری همه جذاب باشد.

به یاد خاطرات دور

پیروز خوش فطرت: به نظر من پشتوانه محکم جمعه ایرانی، تمام خاطراتی است که مردم از سال های بسیار دور از هنرمندان قدیمی این برنامه دارند. هنرمندان بزرگی که خیلی از آن ها امروز در قید حیات نیستند اما یاد و خاطره آن ها همچنان با ماست. بچه های جوان گروه هم سعی می کنند راه همان ها را ادامه بدهند. نکته دیگر این که مردم این برنامه را از خودشان می داند و با آن همدان پنداری می کنند. اتفاقات، مسائل و مشکلات اجتماعی که در طول زندگی برای هر کدام از ما به وجود می آید در این برنامه به صورت طنز پردازش و موسکاتی می شود و در اختیار مردم قرار می گیرد. به همین دلیل این برنامه در تمام این سال ها ارتباطش را با مردم حفظ کرده و موفق هم بوده.

مدیون آقای میزا!

نازنین صمیمی: راز ماندگاری این برنامه بیشتر در در چه اول تنوع صدایی است که در آن وجود دارد. کار حرفه ای و هوشمندانه تهیه کننده طوری است که در هیچ برنامه ای صدای خالصی تکرار نمی شود. در کنار این تنوع صدا به روز بودن متن ها و نگاه طنز به همه مسائل هم مورد توجه است؛ البته همکاری هنرمندان توانمند قدیمی و جوان ترها در این برنامه باعث شده همه با انرژی مضاعف تلاش کنند و از این با هم بودن هم خودشان لذت ببرند هم کاری را به مردم ارائه بدهند که باب طبع آن هاست. در این برنامه همه در کنار هم با انرژی مضاعف و عشق و صمیمی با هم محدودیت ها و خط قرمزهای جمعه ای را می زند.

